

Autosuficiència planetària

NATURA URBANA. Per entendre la natura, els humans i nosaltres mateixos, cal aïllar-se i entrar de cap a la natura. Així ho han fet alguns escriptors i escriptores al llarg de la història. El més destacat de tots va ser Henry David Thoreau (1817-1862) que va trigar dos anys, dos mesos i dos dies a escriure el llibre "Walden o la vida als boscos", publicat el 1854.

La natura coma a font de recursos (vi) i de bellesa (vistes de Montserrat).

L'autor ens explica, amb la seva experiència, la facilitat de viure en entorns naturals i al mateix temps fa una crítica a la societat contemporània, del tot consumista i materialista. Destaca certs valors com l'autosuficiència, la senzillesa, la manca d'un progrés social real i l'espiritualitat com a components essencials de la vida. També Sue Hubbell (1935-2018) a "Un any al camp" fuig de la societat de consum per retrobar-se amb la terra i la capacitat d'autosuficiència humana dins de la natura. Influenciada, és clar, per lectures de Thoreau, va reflexionar sobre la mitificació del que suposa ser autosuficient. La vida esdevé severa i inclement a la natura, si vols ser autosuficient. Hubbell hi viu en contacte per entendre millor les intervencions que hi fem els humans, no pas per sacralitzar-la.

Finalment, una tercera escriptora és l'Annie Dillard (1945), que se'n va una temporada a una vall de la serralada dels Apalatxes i hi escriu un llibre "Un pelegrí al rierol de Tinker", on explica la sorprenent barreja de bellesa i horror que conforma la natura. Un viatge metafísic que vol exculpar Déu davant de la duresa i l'atzar de la natura. El llibre s'assembla molt al de Thoreau, conegut per l'autora, ja que li va dedicar la seva tesi de màster a la Universitat. En aquest cas, malgrat que ho sembli, el llibre no el va escriure, però, en cap punt aïllat en plena natura, sinó, una part a casa seva i la resta en un altell de la biblioteca de la Universitat. Ve a dir-nos que podem ser autosuficients, però patint la crueltat i l'atzar de la natura.

Cadascun d'aquests tres escriptors, i d'altres amb la seva experiència, ens han ensenyat que podem ser autosuficients. L'únic recurs que tenim per viure i sobreviure és la natura, és la terra que a poc a poc estem destrossant. Som autosuficients planetàriament com a espècie: estem aïllats en l'univers tal com escriptores i escriptors es van aïllar en plena natura i, segons el que fem, en viurem o en sobreviurem amb prou feines.